Rok III — Nr 29 (61) Bydgoszcz, dnia 2 sierpnia 1947 r. Cena zł 15

RZEMIEŚLNIK POMORSKI

TYGODNIK GOSPODARCZY

Rzemiosło pomorskie

na Międzynarodowych Targach Gdańskich

Jak już donosiliśmy, w dniu 2 sierpnia br. zostaną otwarte Międzynarodowe Targi Gdańskie. Targi te odbędą się w Gdyni i w Sopocie.

Rzemiosło posiadać będzie na Targach własny powilon na terenach targowych w Sopocie. Pawilon ten został pobudowany staraniem Zw. Izb Rzemieślniczych w Polsce. Rzemiosło pomorskie bierze żywy udział w Targach. „Rzemieślnik Pomorski" wysyła na Targi własnego sprawozdawcę, który doniesie szczegóły o togorocznych Targach i przedstawi swe wrażenia z pawilonu rzemieślniczego.

Obecnie przytaczamy listę wystawców z Pomorza, biorących udział w Międzynarodowych Targach Gdańskich (Sopot 2—31 sierpnia br.)

1. A. Koszeniuk — Odlewnia Metali — Bydgoszcz, ul. Kozietulskiego 23.

2. Pierucki i Burchardt — Zamki i okucia do torebek, tek i walizek — Bydgoszcz, Al. 1 Maja 148.

3. Rogoziński i Onyszkiewicz — Łóżka metalowe — Bydgoszcz, Al. 1 Maja 67.

4. Felicjan Tarczyński — Warsztat mechaniczno-galwanizacyjny — Bydgoszcz, ul. Łokietka 4.

5. Alojzy Plewacki — Warsztat ślusarski — wyrób narzędzi ogrodniczych — Dobrcz, poczta Kotomierz, pow. Bydgoszcz.

6. Franciszek Tuski — Warsztat ślusarski — wyrób części do maszyn obuwniczych — Bydgoszcz, ul. Poznańska 34.

7. Stanisław Kotlarek — Zakład mechaniczny — zamki patentowe — Bydgoszcz, Dworcowa 9.

8. Jan Brzeziński — Warsztat mechaniczny — wyrób części do rowerów — Bydgoszcz, ul. Grudziądzka 25.

9. Ludwik Zaran — Warsztat mosiężniczy — wyrób artykułów kościelnych — Bydgoszcz, ul. Kordeckiego 13.

10. Przemysław Winiarski — Warsztat ślusarsko-artystyczny i mechaniczny — Toruń, ul. Krzyżacka 4.

11. Piotr Żak — Zakład mosiężniczy i mechaniczny — Toruń, ul. Prosta 30.

12. Jan Żak — Warsztat mosiężniczy — Toruń, ul. Sienkiewicza 34.

13. Franciszek Jaworski — Warsztat blacharsko-galanteryjny — Toruń, ul. Mostowa 14.

14. Teodor Gliński — Warsztat blacharsko-instalacyjny — Toruń, Plac Św. Katarzyny 1/5.

15. Franciszek Bronikowski — Warsztat stolarsko-artystyczny — Bydgoszcz, ul. Nakielska 135.

16. Wincenty Jankowski — Warsztat stolarski — wyrób krzeseł — Bydgoszcz, ul. Pomorska 30.

17. Władysław Kowalski — Warsztat tokarski w drzewie — Bydgoszcz, ul. Sowińskiego 20.

18. Stefan Tworakowski — Warsztat bednarski — Włocławek, ul. Św. Antoniego 10.

19. Wacław Zydel — Warsztat bednarski — Chełmno, ul. Św. Ducha 5.

20. Franciszek Heise — Warsztat bednarski — Bydgoszcz, ul. Saperów 151.

21. Mieczysław Marcoń — Warsztat tokarski w drzewie — Toruń, Mickiewicza 106.

22. Franciszek Dąbrowski — Warsztat stolarsko - artystyczny — Toruń, Przy Rzeźni 34.

23. Józef Wierniewski — Zakład stolarsko - artystyczny — Toruń, ul. Wysoka 2.

24. Franciszek Rybarczyk — Warsztat stolarski — Nakło, ul. Dąbrowskiego 74.

25. Józef Włodarski — Warsztat obuwniczy — Bydgoszcz, Al. 1 Maja 116.

26. Józef Tyburek — Warsztat obuwniczy — Bydgoszcz, Marsz. Focha 8.

27. Józef Sienkiewicz — Wytwórnia rękawiczek skórzanych — Bydgoszcz, Al. 1 Maja 91.

28. Józef Łoboda — Zakład siodlarsko - rymarski — wyrób artykułów sportowych — Bydgoszcz, ul. Grunwaldzka 35.

29. A. i St. Gogol — Pracownia hafciarska — odznaki sportowe — Bydgoszcz, Al. 1 Maja 64.

30. Edmund Królikiewicz — Warsztat kapeluszniczo - czapniczy — Toruń, Wielkie Garbary 13.

31. „Lech", właśc. Józef Lewandowski — Wytwórnia czapek i artykułów czapniczych — Bydgoszcz, Stary Rynek 16.

32. Maksymilian Czajkowski — Zakład powroźniczy — Bydgoszcz, ul. Dworcowa 62.

33. Łucjan Ślagowski — Warsztat szczotkarski — Bydgoszcz, ul. Łokietka 6.

Rzemiosło a Trzyletni Plan Gospodarczy

W „Rzeczypospolitej — Dzienniku Gospodarczym" znajdujemy interesujący artykuł na temat zamierzonych inwestycyj w rzemiośle. Artykuł ten, pióra Pawła Kopacza, przytaczamy poniżej.

Trzyletni Plan Gospodarczy stawia rzemiosłu trudne do wykonania zadanie doprowadzenia poziomu wartości usług przypadających na głowę ludności, do stanu przedwojennego.

Wg danych przedstawionych podczas ostatniej sesji sejmowej przez prezesa Zw. Izb Rzemieślniczych posła Sadłowskiego, wojenne straty majątkowe warsztatów rzemieślniczych wynoszą 51 proc., natomiast straty osobowe 62 proc.

W tych warunkach proces odbudowy tej dziedziny naszej gospodarki wymaga inwestowania poważnych sum. Wysiłki idą w dwóch kierunkach: odbudowa i rozbudowa samych warsztatów oraz szkolnictwa zawodowego, głównie w oparciu o Rzemieślnicze Instytuty Naukowe.

Plan CUP-u przewiduje w roku 1949 290 tysięcy warsztatów zatrudniających 930 tys. pracowników.

Tymczasem stan na 1. 1. 1946 po pierwszym okresie całkowicie spontanicznej odbudowy warsztatów, a więc nie zorganizowanej wynosił 88 tys. warsztatów przy 205 tysiącach zatrudnionych.

W roku następnym dysponując tylko środkami własnymi, a więc stosunkowo niedużymi, rzemiosło osiągnęło już liczbę 135 tysięcy warsztatów przy zatrudnieniu 297 tysięcy pracowników, w ramach organizacji zawodowych — rzemieślniczych.

W roku bieżącym, państwo po zaspokojeniu potrzeb hierarchicznie pod względem gospodarczym wyższych, przeznaczyło w ramach Planu Inwestycyjnego odpowiednie sumy na inwestycje w rzemiośle. Ogólna suma pieniędzy przeznaczonych na inwestycje w tej dziedzinie naszej gospodarki zamyka się w kwocie 172 mil. zł, składającej się z dwunastu mil. kredytów skarbowych, 120 mil. kredytów bankowych oraz 40 mil. ze środków własnych samorządu gospodarczego rzemiosła.

Kredyt skarbowy przewidziany w przedłożeniu rządowym, podwyższony o 20 mil. zł przez Komisję Planu Gospodarczego w porozumieniu z Komisją Skarbowo-Budżetową (łącznie więc 32 mil. zł.) przeznaczony został w całości na Rzemieślnicze Instytuty Naukowe, a więc na remonty gmachów urządzenie sal wykładowych i warsztatów szkolnych oraz na maszyny, narzędzia i pomoce szkolne. Ze środków własnych rzemiosło przeznaczyło na ten cel 5 mil. zł.

Wyłącznie kredyty bankowe przeznaczone są na inwestycje związane z osadnictwem rzemieślniczym na Ziemiach Odzyskanych.

Reszta bankowych kredytów inwestycyjnych oraz środków własnych służyć ma umożliwieniu pracy 50-ciu warsztatom rzemieślniczym branży metalowej i elektrotechnicznej na terenie całej Polski, których zadaniem będzie uzupełniać produkcje wielkiego przemysłu metalowego szczególnie w zakresie napraw oraz produkcji narzędzi i okuć budowlanych, 40-tu warsztatom branży drzewnej o różnych specjalnościach m. in. zakładom eksporterskim; dwudziestu branży spożywczej z których część wyspecjalizuje się w produkcji pieczywa dietetycznego dla szpitali oraz czterem budowlanym przez zwiększenie możliwości produkcyjnych dzięki zakupom maszyn i narzędzi (warsztaty betoniarskie, ceramiczne, instalacyjne i dekarskie).

Poza tym, w branży tekstylnej przewidziane jest obok pomocy dla odbudowujących się warsztatów stworzenie warsztatu wzorowego, w branży skórzanej wyposażenie dziesięciu warsztatów głównie na Ziemiach Odzyskanych oraz w innych branżach cały szereg kapitalnych remontów, zakupów maszyn i narzędzi itp.

Plan tegoroczny ze względu na niedużą bazę finansową posiada raczej charakter wytycznej i podwalin polityki inwestycyjnej na terenie rzemiosła.

Wykonanie planu trzyletniego wymaga jeszcze środków na uruchomienie z górą stu tysięcy warsztatów, które zatrudnią przeszło 300 tysięcy pracowników.

M. innymi trudnym problemem będzie uruchomienie 10 tysięcy poważnie zniszczonych warsztatów na Ziemiach Odzyskanych.

W tym miejscu należy wyjaśnić pozorną nieścisłości wyżej podanych obliczeń, z których podsumowania wypadałoby, że stan obecny plus plan do wykonania nie daje jeszcze liczb przewidzianych w planie trzyletnim. Różnicę wypełniają istniejące obecnie „dzikie" warsztaty rzemieślnicze nie ujęte w ramy organizacji rzemieślniczych, które po wejściu w życie ustawy o przymusie cechowym, jaki placówki zorganizowane i legalne powiększą stan rzemiosła.

W perspektywie roku zbliżającego się, rzemiosło zamierza ubiegać się o kredyty inwestycyjne szczególnie na rozbudowę rzemiosła wiejskiego oraz o uzyskanie dostaw maszyn i narzędzi tak z produkcji krajowej jak i importu.

Zgodnie z instrukcjami Centralnego Urzędu Planowania poszczególne Izby Rzemieślnicze przystąpiły już do opracowywania wniosków inwestycyjnych na rok 1948 w zakresie inwestycji nowych, odbudowy i renowacji, które w przeważającej części mają być finansowane przez kredyty bankowe i środki własne.

Ta za wczasu zorganizowana akcja ia rzemiosłu nowe i szersze możliwości realizowania planów inwestycyjnych zgodnie z założeniami planu trzyletniego.

Przemysł motoryzacyjny w Polsce

Polski przemysł motoryzacyjny przed wojną cechowała nadmierna w stosunku do wielkości produkcji, ilość zakładów. Stan taki powodował małą rentowność przemysłu motoryzacyjnego, co w konsekwencji przynosiło dużą rozpiętość w dziedzinie jakościowej wytworów oraz niezwykle małą produkcję przemysłu motoryzacyjnego. Dość powiedzieć, że w r. 1938 mieliśmy 34 tysiące zarejestrowanych samochodów, co dawało najniższą w krajach cywilizowanych liczbę 1-go wozu na 1 tysiąc mieszkańców.

Odradzający się przemysł motoryzacyjny dąży do koncentracji pracy produkcyjnej i konstruktorskiej, do ograniczenia ilości typów i do osiągnięcia przez to jak najwydatniejszej wytwórczości seryjnej.

W dziedzinie koncentracji zakładów produkcyjnych, podległe C. Z. P. Metalowego Zjednoczenie Przemysłu Motoryzacyjnego dokonało już znacznej pracy, przejmując swego czasu 10 wielkich zakładów od Państwowych Zakładów Samochodowych oraz przeszło 80 mniejszych od Państwowych Warsztatów Samochodowych. Likwidacja CZP Zbrojeniowego, zarządzona ostatnio przez Ministra Przemysłu i Handlu, spowoduje wchłonięcie przez przemysł motoryzacyjny dalszych fabryk, co ostatecznie zakończy proces scalenia i koncentracji produkcji, a jednocześnie wysunie nasz przemysł motoryzacyjny na jedno z czołowych miejsc w polskiej gospodarce przemysłowej.

Najbardziej rozwinięta produkcją przemysłu motoryzacyjnego są rowery. Na wytwórczość tę nastawione są w chwili obecnej 5 fabryk rowerowych: 4 w Bydgoszczy i jedna na Śląsku oraz dwie wielkie montownie: w Nowej Wsi pod Katowicami i w Łodzi. Produkcja rowerów w Polsce zbliża się już do 10 tysięcy sztuk miesięcznie. Dystrybucja zajmuje się przede wszystkim „Społem". Zbyt nastawiony jest na tych odbiorców, którym rower jest szczególnie potrzebny, ze względu na oddalone miejsce zamieszkania od zakładu pracy.

Na rowery polskiej produkcji złożyło już oferty kilka państw, m. in. Szwajcaria, Dania i Belgia. Eksport w ilości 10 tysięcy sztuk rowerów miesięcznie, będzie podjęty na początku przyszłego roku, kiedy produkcja wzrośnie do 30 tys. szt. miesięcznie.

Największą jednostką przemysłu motoryzacyjnego sa Państwowe Zakłady Inżynierii w Ursusie, zatrudniajace przeszło 2 tysiące pracowników. Zakłady weszły już w produkcyjny proces seryjny produkcji traktorów. Pierwszy traktor wyszedł z fabryki w Ursusie w połowie kwietnia, 30 następnych — Minister Przemysłu i Handlu przekazał rolnictwu w dniu 22 lipca. Do końca br. „Ursus" wyprodukuje 300 szt., w roku przyszłym 1.200 szt., a w r. 1949 2.000 szt. traktorów. Osiągnięcie takiej produkcji bedzie możliwe dopiero po uruchomieniu pełnych dwu zmian i po doinwestowaniu fabryki.

Drugim z kolei wielkim zakładem Zjednoczenia Przemysłu Motoryzacyjnego jest fabryka-kuźnia w Ustroniu na Śląsku Cieszyńskim, wyrabiająca dla przemysłu motoryzacyjnego wszelkie odkucia, narzędzia kute itd. Przepustowość zakładu sięga ok 400 ton miesięcznie. Stan zatrudnienia fabryki wynosi przeszło 1.000 pracowników.

Fafryka „Ochsner" w Bielsku nastawiona jest na produkcję wszelkiego rodzaju pomp przemysłowych, gaśnic strażackich, motopomp itp. Zakład wszczał po raz pierwszy w Polsce trudną produkcję specjalnych pomp Frydmana, pomp smaro-

oliwnych. Zakład zatrudnia 500 pracowników.

Poważnym zagadnieniem dla Zjednoczenia Przemysłu Motoryzacyjnego była sprawa wyrobu części zamiennych dla wszelkiego rodzaju pojazdów mechanicznych, w szczególności dla samochodów ciężarowych. Po wstępnych pracach przygotowawczych przystąpiono do produkcji części dla kilku typów pojazdów, najczęściej spotykanych w Polsce. Już obecnie różne części, jak tłoki, pierścienie itd. wyrabia się w zakładach R. S. Motor w Poznaniu, jak również w fabrykach do niedawna podległych C. Z. P. Zbrojeniowego.

Sprawa szkolenia zawodowego nowych kadr fachowców dla przemysłu motoryzacyjnego znalazła rozwiązanie w czterech szkołach przemysłowych trzyletnich, istniejących przy fabrykach w Ustroniu, Bielsku, Ursusie i Andrychowie, w których kształci się łącznie ponad 1.500 uczniów. Ponadto przy innych zakładach czynnych jest wiele kursów dokształcających.

Maksymalne ceny, które zainteresują rzemieślników

CHEMIKALIA

Maksymalne ceny detaliczne za 1 kg:

Aceton — zł 699,—, alkohol metylowy 95% — techn. — zł 179,—, alkohol metylowy 99% oczyszcz. — zł 212,—, anilina olej techniczny — zł 298,—, sól — zł 375,—, antichlor I perełki — zł 98,—, II — zł 65,—, bisalfit 360 Be — zł 23,—, benzydyna zasada — zł 1.048,—, diastafor — zł 156,—, E — zł 173,—, dwunitrotoluen III — zł 110,—, esencja octowa 80% — zł 864,—, formalina 40% — zł 344,—, 30% — zł 266,—, fenylobetanaftylcamina — zł 531,—, garbon — zł 110,—, hexametylentetramina — zł 1.204,—, hydrosulfit skoncentr. — zł 406,—, FA — zł 690,—.

Kwas mlekowy techn. 50% — zł 141,—, do celów spożyw. 50% — zł 619,—, 80% — zł 922,—, mrówkowy techn. 80% — zł 266,—, do celów spoż. 80% — zł 374,—, octowy lodowaty — zł 1.141,—, 30% techn. — zł 125,—, salicylowy techn. — zł 704,—, sulfanilowy — zł 344,—, gama — zł 1.735,—, H. — zł 1.594,—, chlorosulfonowy — zł 188,—, betaoksynaftoesowy — zł 1.329,—, metalinowy — zł 406,—, naftionowy — zł 406,—.

Masa sulfonacyjna MS — zł 79,—, metafenylendwuamina 100% — zł 798.—, metatoluen dwuamina — zł 906,—, metanitroanilina — zł 1.141,—, poranitroanilina — zł 673,—.

Alfanaftol — zł 610,—, betanaftol mielony — zł 375,—, betanaftol w łuskach — zł 344,—, alfanaftyloamina w kawałkach — zł 406,—, betanaftyloamina mielona — zł 735,—, mieszanina zasadn. Nr 3 — zł 375,—, mieszanina zasadn. Nr 6 — zł 375,—, ksylidyna — zł 375,—, nitrobenzen — zł 141,—, nitron S. — zł 673,—, ortonitrotuluen — zł 204,—, paranitrotuluen — zł 204,—, ortololuidyna — zł 266,—, paratoluidyna — zł 266,—, ortonitroluidyna — zł 366,—, metanitrololuidyna — zł 360,—, paranitrototoluidyna — zł 360,—, olej mirbanowy — zł 344,—.

Przyspieszacz M(captaxMi) — zł 516,—, przyspieszacz DM(captaxDM — zł 820,—, purgatol — zł 39,—, rozpuszczalnik Ż. — zł 244,—, stabilizator AR — zł 511,—, smoła drzewna — zł 16,—, tiokol A. — zł 266,—, tiokol Latex — zł 173,—, tłuszcz ferment. — zł 344,—, węgiel drzewny (nie-sort) — zł 8,—, węgiel drzewny ((granulowany) — zł 13,—, drzewny pył węglowy — zł 10,—, metylo-nitro p. toluidyna — zł 1.375,—, para-acetylotoluidyna — zł 774,—, nitrotoluen i nitroksylen — zł 133,—.

Farby olejne i lakiery

Maksymalne ceny detaliczne za 1 kg wyrobów rozprowadzanych przez Centralę Handlową Przemysłu Chemicznego:

Farby olejne podkładowe: biała — zł 376,—, kolorowa — zł 420,—, miniowa czerwona — zł 286,—.

Farby olejne i emalie: biała — zł 586,—, kremowa — zł 586,—, kość słoniowa — zł 586,—, czarna — zł 570,—, czarna do tablic — zł 570,—, żółta — zł 840,—, wiśniowa — zł 556,—, fioletowa — zł 556,—, zielona — zł 563,—, czerwona jaskrawa — zł 540,—, czerwona wagonowa — zł 540,—, czerwona do luster — zł 556,—, niebieska — zł 556,—, szara rdzochronna — zł 500,—, perłowa — zł 556,—, khaki — zł 510,—, podłogowa — brązowa — zł 517,—, podłogowa orzechowa — zł 517,—, podłogowa mahoniowa — zł 517,—, międzywarstwowa biała — zł 586,—, międzywarstwowa szara — zł 510,—.

Lakiery olejne bezbarwne i przezroczyste: do ławek — zł 660,—, do ścian — zł 660,—, do podłóg — zł 660,—, do szlifowania — zł 720,—, zewnętrzne — zł 880,—, powozowy — zł 750,—, piecowy — zł 757,—, srebrzysty do sztancowania — zł 750,—, złocisty piecowy, do puszek konserwowych — zł 720,—, bakelitowy — zł 720,—, bakelitowy do ławek „Gryfolit" — zł 720,—, przezroczysty rdzochronny, czerwony — zł 323,—, przezroczysty, rdzochronny, niebieski — zł 323,—, przezroczysty, rdzochronny, bezbarwny — zł 323,—.

Lakiery i emalie nitrocelulozowe: bezbarwny do ławek — zł 1.066,—, bezbarwny do mebli — zł 1.066,—, emalie kolorowe — zł 1.246,—, emalie przezroczyste do żarówek — zł 1.126,—, kit szpachtlowy w kolorach — zł 720,—, pasta do polerowania — zł 725,—, płyn do polerowania — zł 673,—, klej kolodionowy do skór — zł 1 185,—.

Uroczystość Wojew. Cechu Dekarzy

W niedzielę 27 lipca br. odbył się w Bydgoszczy uroczysty zjazd woj. Cechu Dekarskiego, z okazji obrania Patrona i 67-lecia Cechu.

Zjazd rozpoczęto mszą św., odprawioną w kościele Klarysek, gdzie też poświęcony został obraz obranego Patrona Cechu, św. Jakuba Młodszego.

Po mszy św. uczestnicy zjazdu udali się do „Domu Rzemieślnika", gdzie odbyła się akademia. W sali umocowano na ścianie obraz św. Jakuba, zaś po obu stronach obrazu umieszczono dyplomy z nazwiskami członków cechu pomordowanych i zmarłych w czasie okupacji. Obok na ścianie umieszczono sztandar cechowy a na stole ustawiono skrzynię cechową z krucyfiksem i płonącymi świecami. Wszystko to podniosło uroczysty nastrój tej akademii i przypomniało charakter dawnych tradycyjnych zebrań cechowych. Na wstępie chór cechu odśpiewał pieśń „Do Pracy", po czym słowo wstępne wygłosił st. cechu p. Julian Świtek, witając wszystkich członków rodziny po pomordowanych kolegach oraz zaproszonych gości: dyrek. Izby Rzem. p. Werno, wiceprezesa Związku Izb Rzemieślniczych p. Fiołkę, ks. prob. Hanelta, przedstawiciela Zarz. Miejsk. p. Kaję i p. Frąckiewicza, St. cechu w kilku słowach podkreślił ważność i doniosłość zjazdu dla cechu ze względu na obranie Patrona i 67-lecie cechu.

Nastąpił apel pomordowanych przez barbarzyńców hitlerowskich i zmarłych w czasie okupacji członków cechu, których pamięć uczczono jednominutową ciszą. Następnie ks. prob. Hanelt w kilku słowach scharakteryzował św. Jabuka Młodszego, Patrona i Opiekuna cechu. Dobrze opracowane sprawozdanie z 67-letniej działalności cechu złożył sekretarz cechu p. Kiliński. Sprawozdanie to, które raczej nazwać można historią cechu, odzwierciadlało działalność cechu dla dobra rzemiosła od chwili założenia do chwili obecnej.

Deklamacjami i śpiewem zakończono I-szą część zjazdu. W części drugiej, połączonej z wspólnym obiadem, dyr. Izby Rzemieśl. p. Werno naszkicował w kilku słowach historię rzemiosła pomorskiego na przestrzeni ostatnich lat, dzielną postawę rzemieślnika w czasie okupacji i obecną produktywną pracę nad odbudową zniszczonego kraju. Następnie w imieniu Zw. Izb. Rzemieślniczych przemawiał p. Fiołka, podkreślając przywiązanie rzemieślnika do Boga i Narodu Polskiego. W imieniu Zw. Cechów przemawiał sekretarz związku p. Witkowski, w w imieniu zaś cechu blacharzy przemawiał p. Nijakowski, nadmieniając o pokrewieństwie „najwyższych" zawodów dekarskiego i blacharskiego.

Na wniosek st. cechu p. Świtka zebrani członkowie zadeklarowali pomoc w budowie „Domu Katolickiego" przy Farze, ofiarując wykonanie prac dekarskich. Jednocześnie przeprowadzono zbiórkę pieniężną na ten cel a zebraną kwotę 5.412 zł przekazano na ręce ks. prob. Hanelta, który w gorących słowach podziękował zebranym ze ofiarność.

Odśpiewaniem „Roty" zakończono zjazd, którym rozpoczęto nowy etap pracy, pracy nad odbudową kraju pod przewodnictwem Patrona cechu św. Jakuba Młodszego.

M. J.

Pilniki, młotki, szczypce

Ceny detaliczne maksymalne wyrobów państwowych fabryk w Bydgoszczy i w Będzinie

Pilniki ślusarskie równiaki B: płaskie, półokrągłe, okrągłe B 4" — zł 92,—, B 5" — zł 110, B 6" — zł 129,—, B 8" 181,—, B 10" — zł 238,—, 12" — zł 341,—, 14" — zł 404,—, 16" — zł 521,—, 18" zł — 552,—, trójkątne i kwadratowe 4" — zł 88,—, 5" zł 100,—, 6" — zł 115,—, 8" — zł 161,—, 10 zł 203,—, 12" zł 275,—, 14" — zł 360,—, 16" — zł 469,—, 18" — zł 616,—, nożowe 4" — zł 100,—, 5" — zł 110,—, 6" — zł 125,—, 8" — zł 219,—, 10" — zł 303,— 12" — zł 396,—.

Pilniki ślusarskie półgładki 1/2 S: płaskie, półokrągłe, ogragłe 4" — zł 98,—, 5" — zł 119,—, 6" — zł 144,—, 8" — zł 195,—, 10" — zł 267,—, 12" — zł 345,—, 14" — zł 436,— 16" — zł 495,—, 18" — zł 688,—, trójkątne i kwadratowe 4" — zł 98,—, 5" — zł 113,—, 6" — zł 130,—, 8" — zł 187,—, 10" — zł 238,—, 12" — zł 310,—, 14" — zł 382,—, 16" — zł 505,—, 18" — zł 634,—, nożowe 4" — zł 112,—, 5" — zł 123,—, 6" — zł 156,—, 8" — zł 227,—, 10" — zł 319,—, 12" — zł 409,—.

Pilniki ślusarskie gładki S: płaskie, półokrągłe, okrągłe 4" — zł 104,—, 5" — zł 124,—, 6" — zł 153,—, 8" — zł 212,—, 10" — zł 284,—, 12" — zł 368,—, 14" — zł 469,—, 16" — zł 640,—, 18" — zł 789,—, trójkątne i kwadratowe 4" — zł 103,—, 5" — zł 120,—, 6" — zł 145,—, 8" — zł 202,—, 10" — zł 250,—, 12" — zł 319,—, 14" — zł 407,—, 16" — zł 518,—, 18" — zł 657,—, nożowe 4" — zł 119,—, 5" — zł 131,—, 6" — zł 177,—, 8" — zł 236,—, 10" — zł 335,—, 12" — zł 434,—, kluczykowe 4" — zł 139,—.

Pilniki do pił półgładziki 1/2 S: Nr 1 4" — zł 91, 4 1/2" — zł 104, 5" — zł 120, 6" — zł 145,—, 7" — zł 162,—, 8" — zł 197,—, 9" — zł 236,—, 10" — zł 274,—, Nr 2 4" — zł 110,—, 4 1/2" — zł 117,—, 5" — zł 135,—, 6" — zł — zł 154,—, 7" — zł 187,—, 8" — zł 218,—, 9" — zł 253, — 10" — zł 309,—, Nr 4 6" — zł zł 130,—, 7" — zł 151,—, 8" — zł 165,—, 10" — zł 226,—, 12" — zł 306,—, Nr 6 6" — zł 148,—, 7" — zł 172,—, 8" zł 190,—, 10" — zł 253,—, 12" — zł 326,—.

Młotki ślusarskie bez trzonka: waga 200 gr — zł 115,—, 300 gr — zł 141,—, 400 gr — zł 167,—, 500 gr — zł 187,—, 800 gr — zł 294,—.

Obcęgi do gwoździ: dług. 5" — zł 233,—, 6" — zł 254,—, 8" — zł 320,—, 10" — zł 368,—.

Szczypce uniwersalne: dług. 6" — zł 309,—, 7" — zł 332,—, 8" — zł 367,—, szczypce płaskie dług. 6" — zł 299,—, szczypce okrągłe dług. 6" — zł 350,—.

Klucze francuskie: dług. 10" — zł 1,970,—, dług. 12" — zł 2.168,—.

Imadła ręczne: 5" — zł 887,—, 6" — zł 962,—.

Klucze dwustronne: 9 × 11 — zł 81,—, 11 × 14 — zł 99,—, 14 × 17 — zł 120,—, 17×19 — zł 1"9,—, 17×19 — zł 139, 17× × 22 — zł 156,—, 19 × 22 — zł 177, 22 × × 24 — zł 190,—, 22 × 27 — zł 224,—, 24 × 27 — zł 267,—, 27 × 32 — zł 310,—, 32 × 36 — zł 408,—, 36 × 41 — zł 528,—.

Dłuta stolarskie płaskie bez oprawy: szerokość 4 mm — zł 89,—, 6 mm — zł 89,—, 8 mm — zł 91,—, 10 mm — zł 91,—, 12 mm — zł 92,—, 14 mm — zł 94,—, 16 mm — zł 95,—, 18 mm — zł 103,—, 20 mm — zł 114,—, 22 mm — zł 120,—, 25 mm — zł 123,—, 28 mm — zł 133,—, 30 mm — zł 169,—, 32 mm — zł 172,—, 35 mm — zł 174,—, 38 mm — zł 187,—, 40 mm —zł 186,—.

Młotki ślusarskie Nr 2 z oprawą: czoło polerowane, czarne, waga 150 g — zł 99,—, 200 g — zł 115,—, 300 g — zł 180,—, 400 g — zł 151,—, 500 g — zł 182,—, 700 g — zł 258,—, 1000 g — zł 319,—, 1500 g — zł 391,—, 2000 g — zł 471,—.

Kilofy stalowe z oprawą Nr 323 a, waga 4 kg — zł 1.011,—.

Siekiery stalowe z przebitym otworem, typ warszt. Nr 9 z oprawą waga 600 g — zł 294,—, 800 g — zł 316,—, 1000 g — zł 412,—, typ. 3 z oprawą waga 600 g — zł zł 294,—, 800 g — zł 361,—, 1000 g — zł 412,—, waga 1 1/2 kg — zł 481,—, 2 kg — zł 657,—, 2 1/2 kg — zł 794,—.

Ceny te, w miejscowościach, położonych poza siedzibą hurtowni, powiększone być mogą jedynie o rzeczywiste koszty przewozu z hurtowni do miejscowości sprzedaży detalicznej, z zastrzeżeniem, że w żadnym wypadku koszty te nie mogą przekroczyć maksimum 3%.

Księgi handlowe - uproszczone i podatkowe

Według art. 86 Dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (D. U. R. P. Nr 27, poz. 174) prawidłowe księgi handlowe oraz prawidłowe księgi uproszczone i podatkowe stanowią w zasadzie dowód tego, co wynika z zawartych w nich zapisów, *należycie udokumentowanych*. Zapisami należycie udokumentowanymi są zapisy *oparte na rachunkach*. O tym, jakie dane musi zawierać rachunek, pisaliśmy w poprzednich informacjach podatkowych. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 31 października 1946 r., o księgach handlowych, uproszczonych i podatkowych przewiduje również dowody wewnętrzne, wystawione przez przedsiębiorcę, który dokonał wydatków. Do tych wydatków zalicza się: koszty przejazdów i diet, nie przekraczających pewnych norm, koszty poniesione na tragarzy, woźnych, szatniarzy, służbę hotelową itp., koszty użycia środków lokomocji dla przewozu towarów kolej, autobusy, dróżek, ryksz wózków ręcznych i rowerowych, koszty zakupu znaczków pocztowych, stemplowych blankietów wekslowych itp. drobnych wydatków biurowych, koszty innych drobnych wydatków, które ze względu na swój rodzaj wykluczają możliwość uzyskania dowodu zewnętrznego. Wydatki te nie mogą przekroczyć 1/2% obrotu podlegającego podatkowi obrotowemu. lub zwolnionego od tego podatku.

Ministerstwo Skarbu wydało okólnik, w myśl którego w drodze wyjątku poleca nie kwestionować prowadzonych przez podatników w latach 1946 i 1947 ksiąg handlowych, uproszczonych i podatkowych, w których zapisy dotyczące zakupu rzeczy ruchomych, oparte będą nie na rachunkach dostawców, a na dowodach wewnętrznych, jeżeli:

1) dowody wewnętrzne będą zawierały wszystkie dane wymienione w art. 86 ust. 2, a w pierwszym rzędzie zgodne z rzeczywistością imię i nazwisko (firma) dostawcy i jego dokładny adres oraz podpisy tych osób, które bezpośrednio dokonały zakupu.

2) niezależnie od prowadzonych ksiąg podatnik założy specjalną ewidencję zakupów, księgowanych na podstawie dowodów wewnętrznych i wpisze oraz nadal wpisywać będzie do niej w porządku chronologicznym wspomniane tranzakcje.

3) w składanych bieżąco w 1947 r. deklaracjach miesięcznych na podatek obrotowy i dochodowy podatnik będzie umieszczał w oddzielnych sumach miesięcznie kwoty zakupu według rachunków oraz według dowodów wewnętrznych podając jednocześnie ilość transakcyj księgowanych na podstawie tych dowodów.

Od warunków wymienionego w punkcie 1) *można częściowo odstąpić*, gdy zakup do tyczy artykułu nie wytwarzanego w kraju, bądź artykułu *pochodzenia zagranicznego* nierozprowadzalnego w drodze normalnych obrotów przez państwo, przedsiębiorstwa państwowe, spółdzielcze lub prywatne firmy importowe. Sporządzane na tego rodzaju zakupy dowody wewnętrzne mogą nie zawierać danych, wymienionych w art. 86 ust. 2 pkt. 1) i pkt. 2). (nazwę firmę, imię i nazwisko) sprzedającego lub dostawcy, dokładny adres sprzedającego lub dostawcy. Z uwagi na to, że ochrona skarbowa z zakresu prawa celnego ściga obrót zagranicznym towarem, jako ewtl. nielegalnie sprowadzonym, należy zachować daleko idącą ostrożność przy nabywaniu takiego towaru.

przy nabywaniu takiego towaru.

W razie wątpliwości co do tego, czy zachodzą okoliczności wyżej podane, ciężar dowodu spoczywa na podatniku. Dopuszczalnymi w tym względzie dowodami są zaświadczenia właściwych Ministerstw lub związków samorządu gospodarczego (dla rzemiosła Związek Izb Rzemieślniczych.

Nie mogą być jednak uznane za dowód księgi w przypadku gdy ponad 50% zapisów, dotyczących transakcji zakupu, jest oparte na dowodach wewnętrznych, lub gdy oparte na tych dowodach zapisy dotyczą artykułów, znajdujących się na rynku w dostatecznej ilości, w związku z czym podatnik miał możność korzystania z różnych źródeł zakupów, bez potrzeby zwracania się do przygodnych dostawców.

W żadnym zaś razie nie może być tolerowane udokumentowanie dowodami wewnętrznymi zapisów, dotyczących zakupu artykułów produkowanych i rozprowadzanych (lub tylko rozprowadzanych) przez przedsiębiorstwa sektora państwowego, samorządowego bądź spółdzielczego, jak również zakupów u hurtowników prywatnych.

W związku z powyższym, do podatników, u których w księgach udokumentowane będą w sposób powyżej wskazany, nie mają zastosowania rygory, wynikające z art. 140 dekretu z dn. 11. 4. 1947 r., zawierającego prawo karne skarbowe. Art. ten brzmi następująco: Kto, będąc podatnikiem, w księgach handlowych, księgach uproszczonych lub podatkowych zaniedba obowiązku *właściwego* udokumentowania zapisów, dotyczących zakupu rzeczy ruchomej lub świadczenia usług, podlega karze grzywny w wysokości od 500 do 50.000 złotych. Prawo karne skarbowe było również omawiane w „Rzemieślniku Pomorskim".

Księgi handlowe i przedsiębiorstwa podatników, u których przy badaniu deklaracyj miesięcznych na podatek obrotowy i dochodowy stwierdzone zostanie, iż odsetek zapisów udokumentowanych dowodami wewnętrznymi jest wysoki, będą w pierwszym rzędzie poddawane kontroli, połączonej z oględzinami w myśl okólnika, wydanego przez Ministerstwo Skarbu.

F. W-ski.

Kongres Związku Rzemieślników i Kupców Polskich we Francji

W związku z Kongresem zwołanym przez Związek Rzemieślników i Kupców Polskich we Francji należy przypomnieć, że Związek ten zorganizowany został w roku 1931 przez Związek Piekarzy oraz Związek Kupców i Przemysłowców, które następnie rozszerzyły swoje agendy na rzemiosło zmieniając nazwę na Związek Rzemieślników i Kupców Polskich we Francji. Organizacja ta grupowała przed wojną około 1.000 członków rozsianych przeważnie po departamentach północnych i wschodnich.

Przed wojną we Francji istniało około 3.660 zakładów należących do Polaków (zakładów rzeźnicko-masarskich — 300, piekarń 208, zakładów fryzjerskich — 220, zakładów krawieckich 210, kawiarń, restauracji, sal do zebrań — 720, różnych (sklepy kolonialne) — 2 tys., razem 3.658 zakładów rzemieślniczych i kupieckich).

W roku 1932 Związek i większe środowiska polskie we Francji: Lens, Salemine i inne zwiedziła delegacja rzemiosła polskiego w osobach śp. Senatora Wiechowicza i ówczesnego Sekretarza Rady Naczelnej Rzemiosła Wł. A. Zabęskiego. W następnych latach odwiedzał Związek w Lens Dyrektor Zb. Ehrenberg, a w roku 1937 — odwiedził Dyrektor Związku Rzemieślników Chrześcijan śp. J. Glapiński.

Związek Rzemieślników i Kupców utrzymywał z organizacjami krajowymi stały kontakt organizacyjny. Z okazji Międzynarodowych Targów w Poznaniu bawiła delegacja powyższego Związku składająca się z kilkunastu osób, która nawiązała kontakt ze Związkiem Izb Rzemieślniczych i organizacjami branżowymi w kraju.

Ulgi przewojenne dla osób, które zdawały egzaminy mistrzowskie przed Komisją egzaminacyjną we Francji były następujące: Ministerstwo Przemysłu i Handlu w piśmie z dnia 28 lutego 1936 r. L.P.A. I—1/62 ex 1934 r. do Związku Izb Rzemieślniczych zawiadomiło, że będzie uznawało dyplom oparty na artykule dla francuskich przepisów o umowie terminatorskiej.

Obecnie ulgi dla emigrantów zostały określone pismem okólnym przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu. W okólniku tym w uzupełnieniu pisma okólnego z dnia 21 kwietnia 1945 r. zn. Rz. O321/511 w sprawie utraconych dyplomów i świadectw rzemieślników repatriantów z ZSRR Ministerstwo Przemysłu wyjaśniło, że analogicznie należy weryfikować utracone dokumenty z innych krajów.

W sprawie zdawania egzaminów czeladniczych przez obywateli polskich we Francji pozostaje w mocy wyjaśnienie Ministerstwa Przemysłu i Handlu, które w piśmie z dnia 28 lutego 1935 r. L. II. 1/62/1934 zakomunikowało Związkowi Izb Rzemieślniczych, że będzie uznawać dyplom, oprty na art. 11a francuskich przepisów o umowie terminatorskiej.

Dla orientacji podajemy, że przed wojną było we Francji: 985.577 drobnych rzemieślników, pracujących bez pomocy lub z 1 pracownikiem; 365.145 średnich rzemieślników pracujących z 2—5 pracownikami; 25.217 dużych rzemieślników pracujxcych z 6 — 10 pracownikami; razem 1.375.939 zakładów rzemieślniczych.

Z powyższego widać, że rzemiosło francuskie jest stosunkowo liczne.

Kwartalne zebranie Cechu bednarzy

Dnia 16 bm. odbyło się w „Domu Rzemiosła" kwartalne zebranie Cechu bednarzy. Zebranie zagaił starszy cechu, p. Wietrzykowski, witając przedstawicieli Izby Rzemieślniczej i zebranych. Po odczytaniu protokołu z ostatniego zebrania, starszy cechu podał zebranym do wiadomości cennik prac w zawodzie bednarskim, który, po zatwierdzeniu przez Komisję Cennikową, miałby być obowiązującym. Jednakże. jak zaznaczył dyr Izby Rzemieślniczej, komisji cennikowej nietyle chodzi o cennik, co o kalkulację prac w zawodzie bednarskim.

Na liczne interpelacje zebranych w sprawie Rzemieślniczej Centrali Zaopatrzenia i Zbytu dla Rzemiosła, dyr Werno wyjaśnił, że Centrala ta jest wciąż jeszcze w stadium organizacji i z tych względów nie może jeszcze zaspokoić wszelkich wymagań i życzeń rzemieślników.

Dyr Werno podał zebranym do wiadomości, że w mających się odbyć Targach Gdańskich Izba Rzemieślnicza Pomorska bierze także udział. Wskazanym byłoby więc, ażeby i cech bednarzy dostarczył eksponaty swoje na wspomniane Targi.

W wolnych głosach poruszono sprawę urlopów dla pracowników warsztatów rzemieślniczych, a także obszernie omówiono stronę techniczną kalkulacji (między innymi ustalono procent zaniku materiału przy pracach w zawodzie bednarskim).

Zebranie solwował starszy cechu hasłem „Cześć Rzemiosłu".

Zniżki kolejowe na Targi Gdańskie

Ministerstwo Komunikacji przyznało 66 proc. zniżki na przejazd powrotny z Gdyni, Gdańska lub Sopotu do stacji pierwotnego wyjazdu osób, które zwiedzą Międzynarodowe Targi Gdańskie. Osoby, udające się na Targi, powinny wykupić bilety za opłatą normalną, przy czym nie należy ich oddawać przy opuszczaniu terenów stacyjnych w Gdańsku, Sopocie lub Gdyni. W zamian złożonego biletu Dyrekcja Targów wydawać będzie karty uczestnictwa, które będą upoważniały do nabycia biletu powrotnego ze zniżką 66 proc.

Egzaminy rzemieślnicze w Grudziądzu

Egzamin mistrzowski w zawodzie ślusarskim w dniu 24. 6. 47 r. Kasprzak Paweł, Tomaszewski Franciszek. Egzamin czeladniczy w zawodzie ślusarskim w dniu 26. 6. 47. r. Wysocki Michał, Serowiński Roman, Gardzielewski Franciszek, Wysiecki Brunon, Cytarski Władysław, Nowiński Edmund, Kobylski Józef, Piątkowski Teofil, Pestka Henryk, Prusakowski Leon, Kwiatkowski Edmund. Sadowski Zygmunt. Egzamin czeladniczy w zawodzie ślusarskim w dniu 27. 6. 47 r. Lewandowski Edmund, Szymański Alojzy, Kęsik Franciszek, Topolewski Wacław, Szulacki Henryk, Zielaskowski Alfons, Reichel Władysław, Łękowski Tadeusz, Helak Feliks, Guzenda Edmund, Głogowski Czesław, Jetkowski Edmund, Krajnik Alojzy, Beszczyński Zygmunt, Herduś Edward. Egzamin czeladniczy w zawodzie krawieckim w dniu 4. 7. 47 r. Zentek Juliusz, Kulwicki Jan. Egzamin czeladniczy w zawodzie elektro-instalacyjnym w dniu 15. 7. 47 r. Liegmann Stefan, Rutkowski, Dramiński Roman, Holc Kazimierz, Grajewski Bernard, Chmielewski Witold, Fladrowski Leonard, Skrzypiński Eugeniusz, Ptaszyński Konrad, Młodzik Antoni, Frohwerk Jan. Egzamin czeladniczy w zawodzie złotniczym w dniu 17. 7. 47 r. Korzeniewski Franciszek, Strzelecki Adolf.

Działalność rzemiosła

Potrzeba silnej organizacji w piekarstwie

oraz cele i zadania Wojewódzkiego Związku Cechów

Piekarstwo więcej niż inne zawody potrzebuje silnej i sprawnej organizacji, a to z przyczyn następujących:

1. W dzisiejszych ciężkich czasach powojennych, gdzie chciałoby się każdy bochenek chleba przynajmniej potroić, oczy wszystkich zwrócone są na tych, którzy ten chleb produkują. Mała niewłaściwość lub uchybienie któregokolwiek z piekarzy powoduje uderzenie we wszystkich i na ten temat można by przytoczyć cały szereg przykładów.

2. Piekarze w większości swej jako ludzie pracy, rzemieślnicy czują wstręt do biurka i pracy papierowej, a niestety jest to dziś koniecznością dla rzemieślnika prowadzącego samoistny warsztat. Przeto tylko dobra organizacja, sprawnie działająca może dać im pewną pomoc, załatwiając różne sprawy w zakresie ogólnym. Organizacja jest w możności pomóc i dać wskazówki również może w wielu wypadkach obronić i uchronić od strat materialnych.

3. Organizacja ma za zadanie również wychowywać, pouczać swych członków o postępach, zdobyczach technicznych z dziedziny fachowej. O ile chodzi o Wojewódzki Związek Cechów Piekarskich — to celem tegoż jest koncentracja wszelkich wystąpień i poczynań o szerszym zasięgu. Bo jak wiemy z doświadczenia to tylko sprawy mniejszej wagi dają się rozwiązać w ramach cechów powiatowych, zwłaszcza w dzisiejszej rzeczywistości. Obrona interesów i niedomagań należy do Związku Wojewódzkiego. Powiatowe cechy mają obowiązek załatwiać wszelkie sprawy za pośrednictwem Wojewódzkiego Związku Cechów nie w innym celu a tylko w tym ażeby:

1) usprawnić działanie aparatu organizacyjnego,

2) zapoznać najprostszą drogą z bolączkami i niedomaganiami terenowymi poszczególnych cechów, a tym samym skótecznie przeciwdziałać, jak również informować państwowe władze wojewódzkie o faktycznym stanie rzeczy i współpracować z tymi dla dobra narodu i rzemiosła. W sprawach o znaczeniu ogólnopaństwowym Wojewódzki Związek Cechów musi kontaktować się z zarządem Ogólnopolskiego Związku Branżowego, który współpracuje z najwyższymi władzami państwowymi i może takowe rozwiązać.

Reasumując powyższe musimy stwierdzić, że tylko w dobrej, silnej i sprawnie działającej organizacji możemy być pożytecznymi obywatelami państwa, członkami społeczeństwa, a praca nasza w tym tylko wypadku i przy takim podejściu da pewne pozytywne wyniki.

KOMUNIKATY

Komunikat w sprawie acetylenu

W związku z reglamentacją gazów technicznych — Izba Rzemieślnicza komunikuje, że Centrala Handlowa Przemysłu Chemicznego — Biuro Sprzedaży Gazów Technicznych w Małej Dąbrówce k. Katowic nie uwzględniło globalnego zapotrzebowania na acetylen dla rzemiosła pomorskiego pracującego w metalu wyjaśniając, że może rozpatrywać jedynie indywidualne podania o przydział acetylenu zaopatrzone w opinię Izby Rzemieślniczej i to w ramach przyznanego mu kontyngentu przez Centralny Urząd Planowania.

Wobec powyższego indywidualne wnioski poszczególnych warsztatów rzemieślniczych o przydział acetylenu dla celów przemysłowych adresowane do wym. Centrali przedkładać należy uprzednio Izbie Rzemieślniczej do zaopiniowania z załączeniem opłaty w wysokości 50 zł.

W sprawie kredytów inwestycyjnych

Izba Rzemieślnicza w Bydgoszczy — nawiązując do komunikatu ogłoszonego w n-rze 24 „Rzemieślnika Pomorskiego w sprawie możności korzystania z kredytów inwestycyjnych w ramach Państwowego Planu Inwestycyjnego na rok 1948 — podaje do wiadomości rzemiosła, że termin przedkładania wniosków został przez Centralny Urząd Planowania przedłużony do dnia 15 sierpnia 1947 r.

Wobec powyższego wnioski o przyznanie kredytów inwestycyjnych przekładać należy w Izbie Rzemieślniczej nieprzekraczalnie do dnia 10 sierpnia 1947 r. Wnioski przedłożone po terminie nie będą uwzględniane.

Formularzy i bliższych informacji udziela Wydział Planowania Izby Rzemieślniczej (pokój nr 5).

Izba Rzemieślnicza w Bydgoszczy.

W sprawie zebrań rzemieślniczych

Zdarzają się wypadki, że poszczególne Cechy oraz Zw. Cechowe urządzają większe zebrania i zjazdy bez uprzedniego porozumienia się z właściwą Izbą Rzemieślniczą.

W powyższej sprawie Związek Izb Rzemieślniczych zarządził, że przed zaprojektowaniem jakichkolwiek zebrań i zjazdów rzemieślniczych przekraczających zwykłe ramy działalności cechu, określonej statutem, należy uzyskać zezwolenie właściwej Izby Rzemieślniczej; przedkładając program zjazdu oraz porządek dzienny zaprojektowanych obrad.

Przy tej sposobności Izba Rzemieślnicza przypomina, że każde zebranie cechowe zwołane być musi w terminie conajmniej 7 dni naprzód z podaniem porządku dziennego. O każdym zebraniu należy w tym samym terminie z podaniem porządku obrad, zawiadomić Izbę Rzemieślniczą.

Powyższe do wiadomości i ścisłego przestrzegania.

Izba Rzemieślnicza w Bydgoszczy.

Kapeluszy więcej niż przed wojną

W okresie przedwojennym polski przemysł kapeluszniczy osiągnął szereg sukcesów w zakresie produkcyjnym, zarówno pod względem ilościowym, jak i jakościowym. Przedwojenna produkcja kapeluszy — kapelinów i stożków w Polsce wynosiła około 3 mil. sztuk rocznie i znaczna jej część przeznaczona była na eksport. Obecnie produkcja przekroczyła ilościowo wysokość przedwojenną. Miesięczna produkcja kapeluszy, męskich wynosi przeciętnie ponad 40 tys. sztuk a kapeliny i stożków 300 tys. sztuk, przy planie, przewidującym produkcję 215 tys. sztuk.

W drugiej połowie b. roku przewiduje się dalszy wzrost produkcji kapeluszniczej, co pozwoli na skierowanie znacznych ilości tych towarów na rynki zagraniczne.

Wszystkie Cechy są członkami Polskiego Związku Zachodniego!

Zezwala się na przedruk artykułów z podaniem źródła.
„Rzemieślnik Pomorski" — redaguje kolegium. Wydawca: Związek Cechów w Bydgoszczy, ul. Jagiellońska 10. Redakcja i Administracja: Bydgoszcz, Jagiellońska 10, tel. 32-08. Administracja przyjmuje interesantów codziennie od godz. 10 do 13. Redakcja czynna codzienne (oprócz soboty) od godz. 10 do 12-tej.
Konto czekowe PKO Bydgoszcz VI-340
Drukarnia Polska Spółdz. Wyd. „Zryw" z o. u., Bydgoszcz 2568 — E-36079